

възстанието. Тя приема съ готовност. Приготвя специално подземие подъ кжщата си за укриване оржжие и хора, които ще идатъ отъ Ромъния.

Горната кжща на баба Тонка Обретенова, въ градината на която ставаха комитетскитѣ заседания и въ скривалището ѝ се криеха комитетскитѣ писма.

Така бабината Тонкина кжща става свърталище на патриотитѣ. Тогава синъ ѝ Георги билъ изпратенъ въ Одеса да следва военното училище за подготовка въ бждещата революция, а Никола станалъ апостолъ. Танасъ, другъ синъ, останалъ да наблюдава скривалището и посрѣща каикчиитѣ. Голѣмата дъщеря Петрана завеждала нѣкои отъ комитетскитѣ работи и често отивала до Търново и Ромъния за пренасяне на писма.

А презъ 1875. год., когато избухва старозагорското възстание, кжщата на баба Тонка става цѣлъ арсеналъ. Въпрѣки голѣмитѣ надежди, възстанието пропада. Властѣта тогава обикаля кжщата на баба Тонка, тършува я, но нищо не залавя. Находящиятъ се въ нея синъ Никола успѣва да избѣгне съ другаритѣ си: прикрито било всичко непозволено.

Времето изисквало щото всѣки, който има присърдце освободителното дѣло, да иде тамъ, дѣто дългътъ го зове.

Злополучна е 1875. година; ала за баба Тонка е още по-